No. 3076 Woensdag 2 Augustus 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

MORELE HERBEWAPENING

De laatste tijd, n.l. sedert Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin opriep tot geestelijke en morele herbewapening, hetgeen in deze verworden, decadente tijd wel zeer nodig is hoort en leest men over dit onderwerp door lieden in bladen van allerlei richtingen. Het is een feit dat een groot deel der mensheid dreigt in het heidendom terug te vallen. Vooral in Europa wordt het moderne heidendom in zekere landen gepredikt en gepropageerd en er wordt maar al te gretig gehoor aan gegeven.

St. Paulus zegt in zijn brief aan Timotheus: „Er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen aanvaarden, maar zich naar hun believen een menigte leraars zullen bijeenbrengen, dewijl zij hun oren strelen en zij zich afwendend van de waarheid, zich keren tot de fabelen." Hoe heeft vooral de tegenwoordige tijd dien groten Apostel in het gelijk gesteld! Men zie maar een de z.g. „Kerkberichten" des Zaterdags in de Nederlandse neutrale bladen. Daar vindt men diensten aangekondigd voor de volgende dag van allerlei secten: de Pinkstergemeente, Pinkstervreugd, Leger des Heils, Christian Science enz.

Ja zelfs „Pontificale Hoogmis in de Vrije Katholieke Kerk", hetgeen wel de ergste en meest ergerlijke misleiding is jegens Katholieken die niet voldoende hun Geloof kennen. Het wemelt tegenwoordig van allerlei secten. Men raakt er de tel bij kwijt!

Hetgeen St. Paulus heeft gezegd in zijn brief bovengeciteerd, is het juist wat in onze dagen staat te gebeuren op allerlei gebied, zowel religieus als wetenschappelijk, op Staatkundig zowel als sociaal terrein. Er worden systemen gevolgd die God eenvoudig [illegible] en in het gewone leven van alledag, zoals dit door duizenden rondom ons wordt geleefd, kunnen wij precies hetzelfde zien. Op dit bedroevend verschijnsel heeft onlangs ook „De Bazuin" gewezen. Terecht vroeg dat blad dan ook of de hartstocht, waarmee de moderne mens zich overgeeft aan de „genoegens" van het sportleven, aan de cultus van een lichaamverzorging welke alle redelijke perken te buiten gaat, aan de jacht naar het altijd meer geld verdienen om het straks weer met handenvol weg te smijten in de ongebondenheid van het sexuele leven, de brutale vertrapping van alle morele normen. Is dit alles geen terugval in de barbaarsheid van het meest perverse heidendom? „Het moderne leven is een ontzettende afgodendienst waarin dag aan dag nieuwe afgoden de oude verdringen en elke hoge en strenge rangorde der levensgoederen en levenswaarden is te loor gegaan", zegt Foerster in zijn boek „Christus en het menselijk leven".

Wat noodzakelijk is.

Willen wij nu geestelijk herbewapenen, dan is het vóór alles noodzakelijk dat wij onze ogen wederom gericht houden op die levensgoederen die het zinnenleven te boven gaan en welke wij kunnen samenvatten in de woorden: Geloof in God en leven volgens dat Geloof! Dit zal zich moeten uiten in oprechte acten van aanbidding, lofprijzing en dankzegging en in een vertrouwvolle overgave aan de Goddelijke Voorzienigheid. Dat wij God moeten aanbidden, den Almachtige, oneindig heilige, alwetende Heer, Die al het geschapene uit het niet te voorschijn riep, de hemellichamen hun baan aangaf, maar ook den kleinen nietigen mens heeft geschapen, is u allen overduidelijk. Want wij zijn Zijn schepselen en als zodanig verplicht Hem te aanbidden, te danken, te loven. Daarom in allereerste plaats moeten wij diepe eerbied hebben voor Zijn naam en die nimmer ijdelijk gebruiken, zoals trouwens de Decaloog gebiedt. Maar dat is niet genoeg! Wij moeten ook, indien daartoe aanleiding bestaat, tonen dat wij door die eerbied bezield zijn en derhalve niet toelaten dat met God of heilige zaken wordt gespot. Ook moet dat blijken bij het afleggen van een eed! Deze is niet maar zo een willekeurige formule, door de Justitie uitgedacht om onder bedreiging met zware gevangenisstraf een getuige te dwingen de waarheid te spreken. Neen, de eed is een plechtige aanroeping van God, men zij zich daarvan wel degelijk bewust en make er geen holle frase van „omdat het nu eenmaal zo is voorgeschreven".

Ook uit de wijze waarop wij de Zondag doorbrengen, moet onze eerbied voor God blijken. Hier behoeft hopenlijk niet te worden herinnerd aan de voornaamste plicht des Zondags (wettige verhindering uitgenomen) de H. Mis bij te wonen. Maar ook het Lof in de namiddag woont de Katholiek, die het ernstig met zijn Geloof neemt, zo veel mogelijk bij.

Vertrouwen op God's Voorzienigheid.

Ons vertrouwen op de Goddelijke Voorzienigheid moet onwankelbaar zijn en hierin kunnen wij de wereld een goed voorbeeld geven. Immers, hetgeen wij dagelijks om ons waarnemen, is dat vele mensen zijn aangegrepen door een soort paniekstemming. Er gebeurt tegenwoordig zoveel waardoor de mensen in de war geraken: economische inzinkingen, beroeringen in vele landen, verlies van betrekking enz. Iedere dag lezen wij van oorlogen en geruchten van oorlogen, waardoor ten laatste hun, die geen Godsgeloof hebben, de moed ontzinkt; ja dat zij zelfs bevreesd zijn nog langer het leven te dragen en zelfmoord plegen of althans met zulke plannen rondlopen. Dezulken moeten wij door ons gedrag tonen dat wij op God vertrouwen. Hij alleen toch houdt het wereldroer in handen en Hij weet alles ten laatste ten goede te leiden. Wij zullen den Psalmist nazeggen: „Op U, Heer, heb ik mijn vertrouwen gesteld: ik heb gezegd: Gij, Gij zijt mijn God, in Uwe handen ligt mijn levenslot."

„Non confundar in aeternum"; in eeuwigheid zal ik beschaamd worden. Ziet, wanneer wij zó ons leven richten op God en de vervulling Zijner geboden, dan stellen wij tegen de heidense tijdgeest de geest van geloof en vertrouwen op God en zullen wij krachtig medewerken aan de geestelijke herbewapening van ons volk, temeer omdat uit de naleving dier Goddelijke geboden vanzelf voortvloeit dat wij ook de naastenliefde krachtdadig zullen beoefenen.

Een pleidooi.

De roep om geestelijke en morele herbewapening bevat een pleidooi om zoveel als in ons vermogen is, mede te werken aan de leniging der geestelijke en stoffelijke noden der mensen. Dat dit noodzakelijk is behoeft toch geen nader betoog. Immers overal rond ons kunnen wij de rampzalige gevolgen waarnemen van een grenzeloze egoisme, dat alleen maar bedacht is op eigen voordeel zich van de ellende en armoede en waardoor er in de wereld, die zo groot gaat op haar beschaving en vooruitgang, toestanden geschapen zijn die de ellende der slavernij in de herinnering terugroepen. Hoevelen zijn er thans nog die hun personeel tegen hongerlonen laten werken en uit de noodtoestand aldus voordelen trekken. Neen, dat communisme en nationaal-socialisme in deze eeuw opgang kunnen maken, zit niet alleen hierin, dat zij verderfelijke theorieën weten te hullen in een schoonschijnend kleed. Immers velen zullen over die theorieën niet eens hebben nagedacht. Maar hun opgang is óók te wijten aan de grove verkrachting van de rechten der arbeiders en deze, die zich bedrogen en misleid gevoelden, meenden voor hun verlossing uit de stoffelijke ellende hulp te kunnen verwachten bij hen, die door een grote propaganda-actie imponeerden en luide verkondigden dat zij de verdedigers der arbeiders zijn.

Hiertegenover moeten wij stellen onze beginselen van strikte rechtvaardigheid en naastenliefde. En als wij personeel in dienst hebben — wat bijna ieder gezin heeft — moeten wij hen als mensen behandelen en waarderen en niet als slaven.

Wij Katholieken, die volgelingen zijn van Christus, Die weldoende rondging en medelijden had met het volk, wij mogen in offervaardigheid niet achterblijven, maar dienen hierin juist voor te gaan. Wij moeten de initiatiefnemers zijn, zoals A. M. in de „Bazuin" heeft opgemerkt, waar het gaat om te helpen en te steunen. Het moet zo zijn dat zij, die noodlijdend zijn, het eerst naar ons toe komen in de overtuiging dat een Christen, een Katholiek, altijd helpt en bijstaat. Zo zal ook het vertrouwen in de kracht van het Christendom terugkeren en op deze wijze worden stromingen als communisme enz., zo verderfelijk van aard, het best bestreden.

Een wereld van wantrouwen.

Er wordt tegenwoordig zoveel wantrouwen gezaaid in het persoonlijke en openbare leven, waardoor de atmosfeer, waarin wij leven, vergiftigd en de chaos steeds groter wordt. Eén van de meest tastbare en treurigste gevolgen van dit wantrouwen is wel de bewapeningswedloop, welke in de geschiedenis zonder weerga is. De volkeren vertrouwen elkander niet meer. Men vreest een aanval en tracht elkaar door de kracht der wapenen vrees aan te jagen. Het gevolg zal vroeg of laat zijn dat het kruitmagazijn in brand vliegt. Volkomen waar is en het is zeer zeker van harte te hopen dat zij, die de oorzaak van dat wantrouwen zijn, zich de woorden herinneren van prof. Huizinga, die in zijn boek „In de schaduwen van Morgen" schreef: „De wereld verdraagt de moderne oorlog niet meer. Hij kan haar enkel verminken. Vrede brengen kan hij niet meer. Want de geest der volkeren is zo algeheel gemobiliseerd en tevens zo vergiftigd, dat elke oorlog een ontzaglijk gestegen quantum haat moet achterlaten".

Wij besluiten evenals de „Bazuin": „Laten wij tegenover dit alles zetten ons Christendom, onze Christelijke liefde, ons Godsvertrouwen. Dan zullen wij tonen de oproep tot geestelijke en morele herbewapening ten volle te hebben begrepen".

Het is heel gemakkelijk over die oproep verachtelijk de schouders op te halen, hem te bestempelen als een dwaze, niet te verwezenlijken utopie en er in raillerende zin hoofdartikelen over te schrijven, maar daardoor bewijst men juist dat men er niets van begrijpt. Het blijkt intussen wel — en dit is een verheugend verschijnsel — dat er ook velen zijn die aan die oproep gehoor willen geven, wat zeer verstandig is en getuigt van goede wil. Ook de Bond zonder Naam, waarover enige tijd geleden in ons blad een artikel verscheen, doet in deze zeer goed werk. Hiervan kan ieder gemakkelijk lid worden, want........ er wordt zelfs geen contributie geheven. Ja, er is geen bestuur, er zijn geen statuten noch huishoudelijke reglementen, zelfs heeft de Bond geen naam. Wat hij dan wél is en wat hij beoogt, heeft men in ons blad kunnen lezen.

Volkshuisvesting op Curaçao

„ONMISKENBAAR ACHTER" ZEGT OUD-MINISTER DECKERS

In de laatste afleveringen van de West-Indische Gids heeft oud-minister L. N. Deckers zijn bevindingen neergeschreven tijdens zijn studiereis naar de West. En in de afleveringen No. 7 en 8 is Curaçao aan de beurt geweest.

De Hr. Deckers schrijft optimistischer erover als wij zouden gedaan hebben.

Maar waar hij toch ernstig een aanmerking op maakt, — en we zijn bijzonder dankbaar daarvoor — dat is de slechte behuizing op Curaçao.

Curaçao, aldus de Hr. Deckers heeft nog een groot aantal echte krotwoningen, waartegen uit een oogpunt van moraliteit en hygiëne heel veel is aan te merken en waarbij de behuizingen in Nederland, overigens terecht als krotwoningen aangeduid gunstig afsteken. Men vindt krotwoningen in de hoofdstad zelf en verder over alle eilanden verspreid. Vele zijn opgetrokken uit petroleumblikken, vele anderen uit leem en stró. De meeste hebben niet meer dan een vertrek en staan slechts door de deur in verbinding met de buitenlucht. Op het gebied der volkshuisvesting is in Curaçao nog heel wat te doen. De laatste tijd werden in de Punda van Willemstad vele oude huizen, waarop het epitheton, „krotwoning" wel paste, opgekocht en gesloopt, om de straatverbetering mogelijk te maken. Voorts werden door het Gouvernement tegen matige rente gelden beschikbaar gesteld voor het bouwen van arbeiderswoningen. Niettemin ligt hier nog een groot veld ter bearbeiding open, ruimschoots gelegenheid biedend tot vruchtbare samenwerking tussen overheid en particulier initiatief.

Nauwelijks is heilzamer sociaal werk denkbaar dan de vervanging van met alle redelijke eisen spottende woningen door huizen, die aan redelijke voorwaarden van gezondheid en zedelijkheid beantwoorden. Het staat immers vast, dat de vruchten van godsdienstonderwijs, ja van de Godsdienst zelf de beschavende invloed van het onderwijs op de scholen en zelfs de resultaten van de geneeskundige hulp en voorlichting voor een goed deel daar verloren gaan, waar men op grote schaal mens-onwaardige woningen aantreft.

Het is bekend, dat in Curaçao vele van die woningen eigendom zijn van anderen dan de bewoners. En zij worden waarlijk nog verhuurd.

Mogen de Staten van Curaçao telkens als de gelegenheid zich voordoet om tot verbetering van de volkshuisvesting mede te werken, het bewijs leveren, dat zij zich volkomen onafhankelijk weten van eigenaars, die hun sociale plichten op ergerlijke wijze verwaarlozen. (Onderstreping Red. Am.)

Tegenover mannen van het pecunia non olet past slechts een fier non tali auxilio.

Op allerlei gebied werd en wordt in Curaçao met rasse schreden voorwaarts gegaan. Bij de snelle ontwikkeling elders is echter de volkshuisvesting onmiskenbaar achter gebleven. Dat het Gouvernement de hier bestaande achterstand wil inhalen, kan worden afgeleid uit het feit, dat de afd. sociale zaken van het nieuw ingestelde departement van sociale en economische zaken ook verbetering van de volkshuisvesting op haar program heeft staan.

Zij het gegeven aan den huidigen Gouverneur, die de arbeid van zijn energieken voorganger voortzettend, reeds meermalen het bewijs leverde, Curaçao niet alleen in economisch, maar ook in sociaal opzicht vooruit te willen brengen, zijn naam te verbinden aan de verbetering van de woningtoestanden in het gebiedsdeel, dat aan zijn zorgen is toevertrouwd. Elk Curaçaos gezin, dat een krotwoning mocht verwisselen tegen een menswaardig verblijf, zal hem in dankbaarheid blijven gedenken.

Tot zover oud Minister Deckers.

Men ziet, dat het wel erg optimistisch is gezegd. We zullen maar niet zeggen, hoe wij het liever geschreven hadden gezien. Op een ding willen we echter wijzen ter staving onzer bewering:

Om uit het feit alleen, dat de afd. sociale zaken van het nieuw ingestelde departement van sociale economische zaken ook de verbetering van de volkshuisvesting op haar program heeft, af te leiden dat het Gouvernement de hier bestaande achterstand wil inhalen........ dat is wel heel optimistisch gezegd.

Het papier voor een program is geduldig; en veel verder als dit regeltje in het program zijn we nog niet.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Volgens de telegrammen zal eerst heden of morgen bekend worden, wie de opdracht voor de kabinetsformatie zal ontvangen; waarom zoveel kostbare tijd nutteloos moet voorbijgaan, is ons niet erg duidelijk, maar op grote afstand is het moeilijk te beoordelen. Wel opvallend is dat reeds op 30 Juni de Telegraaf schreef:

Dit is zeker, dat de tijdsomstandigheden een snelle oplossing der crisis eisen. H.M. de Koningin, die zonder consultatie der Kamervoorzitters en der partijleiders, dr. Colijn opnieuw tot kabinetsformateur heeft benoemd, toont de ernst van de toestand te beseffen.

Dezer dagen herdenkt de wereld de 25 jarige gedenkdag van de wereldoorlog. We kunnen beter spreken van gedenkdagen, want wie zich die dagen nog herinnert, weet hoe het in die week dagelijks een oorlogsverklaring was.

Chamberlain heeft Maandag in het Engelse parlement verklaringen afgelegd over de onderhandelingen in Moskou; ze wilden wel niet zo vlotten als Engeland het wenste, maar er schijnt toch enige overeenkomst te zijn, zodat er dezer dagen een militaire missie naar Rusland vertrekken zal met de oplossing, dat het opperbevel over de zeestrijdkrachten bij een mogelijk conflict aan een Engelse admiraal zal worden toevertrouwd en het opperbevel over de landmacht aan een Frans Generaal.

We zijn dezer dagen weer eens herinnerd aan de verschillende voorspellingen, dat Augustus en September de meest kritieke maanden zouden zijn. Aanwijzingen ervoor zijn er nog wel niet; maar de maatregelen die thans genomen worden, geven de indruk dat het wel zo zijn zal.

Op de Engelse vloot is er momenteel grote activiteit door de oproeping van de vlootreservisten, welke deze twee maanden onder de wapenen zullen blij-

ven; dan zijn er troepen van Indië naar Singapore gezonden en ook het Suezkanaal heeft nieuwe contingenten Engelse troepen ontvangen.

Italië houdt vliegmanoeuvres in de Middellandse Zee en Duitsland heeft een Generaal naar Danzig gestuurd voor de organisatie der antipoolse troepen.

In afwachting van de komende dingen zullen we ons vandaag nog wat met de algemenere politiek bezig houden.

Dezer dagen is na een groot proces het Spaanse goud weer van Frankrijk naar Madrid terug gevoerd. Dat er nog een proces over gevoerd moest worden, heeft de stemming in Franco Spanje ten opzichte van Frankrijk niet gunstig beinvloed.

De verhouding tussen Spanjolen en Franzosen is altijd een heel bizondere geweest. De Fransen hebben na de zeventiende eeuw de Spanjaarden eigenlijk nooit meer voor helemaal vol aangezien — waar inderdaad wel enige reden voor was, want na Philips II hebben zij geen vorst van betekenis meer gehad — en de Spanjaarden hunnerzijds deden de eeuwen door de Fransen aleen de eer aan hen te haten. Ene eer, die — volgens hen — de Fransen zeer bizonder dienden te waarderen, daar zij alle andere volken verachten. Behalve dan natuurlijk de Moren, die hun broeders zijn — naar den bloede — en waarmee zij alleen maar een familieruzie hebben, met een religieuze achtergrond, die buiten de betrokkenen niemand anders heet aan te gaan.

De Catalanen, die echter geen 100% Spanjaarden zijn, waren meer Frans georiënteerd en uit hun goede relaties met de buren aan de overzijde der Pyreeën hebben zij gedurende de afgelopen burgeroorlog wel zeer dik de boter gebraden. Met als gevolg, dat op heden de verhouding tussen Fransen en Spanjaarden slechter is dan ooit.

Bij al het oude zeer, dat beide partijen scheidde, is nu ook nog het nieuwe gekomen — en dat zit wel heel diep. Toen de Franse politiek eindelijk ten opzichte van Spanje overstag ging, was het onherroepelijk te laat. Men moest de meer dan tachtigjarigen Maarschalk van Frankrijk Pétain, die te Saint-Cyr Franco zijn beste leerling genoemd had en later in Marokko zijn persoonlijke vriend was geworden, in zijn „lediggang in waardigheid" storen, omdat men buiten hem niemand ter beschikking had, geschikt om als gezant naar de Caudillo in Burgos te sturen. De dag, voor dat hij er aan kwam, was daar de stadsreiniging druk in de weer om talloze opschriften „Dood aan Frankrijk", „Verrek Frankrijk!", enz., welke daar de muren sierden, onleesbaar te maken.

De nieuwe gezant, die persoonlijk allervriendelijkst door zijn zoveel jongeren vriend ontvangen werd, is het echter niet mogen gelukken, die verhouding tussen de beide naties veel te verbeteren. Wat vermoedelijk wel zijn oorzaak hierin vindt, dat Frankrijk nog altijd met de oude ploeg van het Volksfront werkt. Al is de infame Blum vervangen door Daladier, dan blijft het toch een feit, dat Daladier in 1935 op de Place de la Bastille met de gebalde vuist trouw heeft gezworen aan het Volksfront en dat meerdere van zijn ministers de zelfde beginselen eigenlijk in hun hart nog trouw zijn. De angst voor Duitsland en de angst voor de dubbeltjes heeft het Volksfront ten val gebracht en niet iets positiefs. Niet een nieuwe, grote gedachte, waarvan een geweldige stuwkracht en een algemene vernieuwing kon uitgaan; alleen maar niets negatiefs is het, dat op heden Frankrijk samenbindt.

Achter de schermen is de invloed der Marxisten, om maar niet van de communisten te praten, altijd nog ontzaggelijk. Letterlijk overal zijn dezelfde mannen gebleven en men kan dus ook moeilijk iets nieuws verwachten. Wel zeer sterk wordt dit bijv. gedemonstreerd door het drama der Spaanse kinderen.

Onvindbaar.

Duizenden en duizenden Spaanse kinderen zijn tijdens de burgeroorlog door de Rode Spanjaarden uit Spanje weggezonden. Naar de „democratische" vrienden — in de eerste plaats de Mexicanen en de Russen. Met hele scheepsladingen zijn die kinderen, afkomstig uit Spaanse gezinnen van elke richting en kleur, naar de beide heilsstaten gestuurd. Daar waren zeer vele kinderen bij uit goede katholieke gezinnen, ja zelfs uit de hoge Spaanse adel. Te Valencia kon bijv. een buitenlands consul door een blind toeval twee kinderen van een Spaanse edelman, een persoonlijken vriend van hem, redden door ze op het laatste ogenblik van boord te halen en naar zijn eigen huis mede te nemen.

Op heden weet Spanje, dat noch Rusland, noch Mexico ooit de Spaanse kinderen terug zullen geven, en zeker niet de katholieke, maar dat die kinderen als marxisten en godlozen zullen worden opgevoed. Maar ook Frankrijk, België en Engeland herbergen duizenden Spaanse kinderen, die bijna uitsluitend in anti-katholieke kringen onder dak zijn gebracht. Engeland is nu eindelijk zover, dat het de redelijkheid begint in te zien van de eis, dat alleen die Spaanse kinderen in het buitenland mogen blijven, waarvan de ouders dit uitdrukkelijk wenden. En dat naar Spanje terug zullen moeten worden gezonden alle kinderen, wier ouders hen opeisen en bovendien alle wezen.

Opdat Spanje hen tot Spanjaarden kan opvoeden — dus als katholieken en in een sfeer, die vijandig staat tegenover die, welke uit de Franse revolutie van 1789 is voortgekomen! Dit valt de buitenstaander zo zwaar, dat Engeland volstrekt nog niet tot terugzending op grote schaal is overgegaan en dat België en Frankrijk nog helemaal niets doen in die richting.

In België zijn het de socialisten en liberalen, die het roerend met elkaar eens zijn, dat de Spaanse kinderen niet „uitgeleverd mogen worden aan de fascisten" en „echt op zijn Bels" alle maatregelen saboteren, die de regering desnoods nog wel zou willen nemen, resp. alreeds genomen heeft.

In Frankrijk is de toestand nog veel triester. Daar zijn de Spaanse kinderen, speciaal natuurlijk die van katholieken en nationale huize door een satanische truc welhaast onvindbaar gemaakt. Even voordat de Rode ambassadeur zijn hotel te Parijs verliet — waarvan de schoorstenen al dagen lang rookten vanwege de verbranding van alle mogelijke voor hem en zijn lastgevers compromiterende documenten — heeft hij de sleutel der vervalsingen van de burgerlijke stand der kinderen, die bij hun adoptie door de marxistische en communistische pleegouders (veelal ook nog gefingeerde strolieden dezer milieus) moest worden overgelegd, niet bij de Franse regering ingeleverd, maar bij het Algemeen Vakverbond — de **Confédération du Travail** van Blum's vriend Jouhaux. Daardoor is slechts van een kleine minderheid van Spaanse kinderen in Frankrijk de ware naam der ouders bekend.

Dat het Daladier zou gelukken Jouhaux te dwingen tot afgifte van die sleutel — die, bovendien zo nodig tijdig vernietigd kan worden — lijkt wel haast uitgesloten. Want U weet toch, dat Frankrijk een „democratisch" land is......

Wanhoop en woede

De wanhoop en de woede der aldus beroofde Spaanse ouders en van vrijwel alle Spanjaarden laat zich beter voorstellen dan beschrijven. Gedeeltelijk ontlasten beiden zich in een woedende en ongemotiveerde haat tegen elke democratie. Op heden dient men dan ook zeer voorzichtig te zijn met het uitspreken van het woord „democratie", wanneer men zich eenmaal aan de overzijde der Pyreneeën bevindt.

Tot in het kleinste kerkje, dat de „democraten" in tact lieten en in elke nieuwe kerk, die weer opgebouwd zal worden, wordt een dodentafel bevestigd aan de muur — zoals bijv. in Duitsland ter herinnering aan de in de oorlog gevallenen — met als eerste naam daarop die van José Antonio Primo de Rivera, den stichter van de Spaanse phalanx, en verder daaronder al de namen der voor de zaak van het nationale en katholieke Spanje gedoden der parochie.

José Antonio Primo de Rivera werd in 1936 te Alicante vermoord, maar pas verleden jaar had men te Burgos zekerheid van zijn dood en werd te Burgos zijn uitvaart gevierd. Toen hij stierf, was hij slechts 33 jaar oud, maar gedurende zijn kort leven heeft hij onafgebroken gestreden tegen marxisme en kapitalisme, de beide grote ziekten ener ontkerstende samenleving, waaruit het gevoel van samenhorigheid verdwenen was. Beroemd is zijn woord: **„het communisme is de satanische beleving van het streven naar een betere wereldorde".**

In zijn woede en wanhoop walgt Spanje van de republikeinse regeringsvorm steunend op een parlementair régiem, en de onpartijdige buitenstaander kan niets anders dan constateren, dan dat het land daar zeker niet rijp voor was. Zodat het nu waarschijnlijk een regeringssysteem zal krijgen, weliswaar totalitair in zijn wezen, maar dank zij de in elken Spanjaard levende democratische gevoelens, zeer verzacht — evenals het Portugese — en steunende op een vrijwillige discipline en gehoorzaamheid.

Dat dit systeem en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke orde zeer weinig zullen lijken op die beide van Frankrijk, dat zich nog steeds krampachtig vastklampt aan de illusies der revolutie van voor 50 jaar, is wel heel zeker. En juist daarom zal de verhouding tussen de Spaanse en Franse democratie in de toekomst een der moeilijkste problemen van Europa worden.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

PROTESTANTSE NATIE?

In een onlangs verschenen boek schreef de hervormde predikant Ds. A. Brouwer:

„Wanneer wij als 20ste eeuwse christenen deze ontwikkeling van de opstand tegen Spanje zien en ons bewust maken wat daarin de rol geweest is van het Calvinisme, dan kunnen wij onmogelijk meer toegeven, dat de Kerk als zodanig de enige factor is geweest in deze opstand. Deze opstand was een volksbeweging, waarin de Calvinisten een leidende rol hebben gespeeld. Wanneer wij deze leidende rol van uit deze tijd bezien, dan constateren wij bij alle waardering van het goede — dat het staatkundige en volkse Calvinisme, het Nederlandse in een keurslijf heeft gewrongen, dat het vanuit zijn theologie een bepaalde staatkundige en volkse stijl heeft ontwikkeld, gedragen door een kleine elite-groep, die heden ten dage is geworden tot een dwangbuis. Zijn wij eerlijk tegenover ons Calvinistisch verleden, dan zullen wij boete moeten doen, oprecht en eerlijk. Boete voor het feit, dat wij Kerk volk en staat zo hebben vereenzelvigd. Boete voor de totalitaire staatkundige onderdrukking van andersdenkenden. Boete voor het leed, dat wij als staatsburgers en volksgenoten anderen door de rigoureuze moraal-theologie, die wij hele streken hebben opgedrongen, hebben aangedaan. Boete voor de steedse en staatkundige instelling van het staatkundig Calvinisme en verwaarlozing van het platteland daaruit voortvloeiend.

De heer G. Ruygers, die in „Lering en Leiding" dit merkwaardig citaat aanhaalt, bestrijdt tevens de mening volgens welke Nederland een protestantse natie zou zijn, zoals nog steeds nu en dan wordt beweerd.

Hij wijst er op, dat de vrijheidsoorlog tegen Spanje volstrekt geen godsdienstoorlog was, maar verzet tegen de centraliserende politiek des konings, die oude vrijheden schond. De protestanten — een minderheid — hebben, tegen Oranjes wil, de godsdienstkwestie primair gemaakt en, zo de oude Nederlanden verscheurd.

„De gewesten, die in 1648 de staatkundige onafhankelijkheid verwierven vormden dus slechts een gedeelte der oude, Dietse gewesten. Vlaanderen en Brabant bleven er buiten, en waren nochtans onder de Dietse gewesten eertijds niet de minste. De bakermat van onze hele beschaving immers ligt in Zuid-Nederland. In Vlaanderen waren Gent en Brugge wereldvermaarde handelssteden, toen Amsterdam nog maar een arm vissersdorp was. Later nam Brabant de leidende rol over. De oude universiteitsstad der Nederlanden is Leuven, meer dan honderd jaren ouder dan toen het protestant geworden Noorden in Leiden een tegenhanger schiep. De rijkdommen van onze hele middeleeuwse cultuur liggen in het Zuiden."

Zelfs Holland is niet van protestants karakter geweest. Onze zeventiende-eeuwse groten, Oldenbarneveld, Hooft, Vondel, De Groot en Rembrandt, waren geen Calvinisten. Het Calvinisme heeft de kunst zeker minder beinvloed dan het katholicisme in de Zuidelijke Nederlanden.

Van protestantse zijde wordt gaarne beweerd, dat de geestelijke vrijheid, waaronder wij in Nederland leven, van protestantse huize is.

Daarop antwoordt de schrijver in „Lering en Leiding":

„De protestantse staatsgedachte en het doctrinaire Calvinisme — de 16de eeuw heeft het overvloedig bewezen — neigen een heel andere kant uit. Het lijdelijk verzet van het katholieke volksdeel heeft de leiding gedwongen te geven wat zij uit zichzelf niet geven wilde. Gedurende de ganse onderdrukking, bijna twee eeuwen lang, heeft het katholieke volksdeel berust in een maatschappelijke miskenning en achteruitzetting. Het heeft geduld, dat zijn cultuur niet vrijelijk opbloeien kon, omdat die cultuur niet het stempel van katholiek te zijn mocht dragen. Het heeft gezien, hoe zijn priesters vervolgd werden, hoe het heilige werd bespot en gehoond. Het heeft dat alles gedragen, maar toegegeven niet. Het besefte wat het kostbaarste was en heeft voor dat kostbaarste alles veil gehad. In die heroische levenshouding heeft het de hiërarchie der waarden erkend en beleden. En het heeft gewonnen. Tegenover deze offerbereidheid tot het uiterste en eindeloze duldzaamheid bleek elke macht machteloos. Zo werd het beginsel der geestelijke vrijheid het Noorden opgedrongen als een bittere noodwendigheid, als het laatste en enige middel de onmiskenbare eenheid van onze volksgemeenschap veilig te stellen tegenover een dreigende ondergang."

CURACAO.

NIEUWE OPENBARE MARKT.

De beheerder van de markten bericht ons dat de nieuwe openbare markt op Rio Canario, in de nabijheid van de benzine pomp gelegen, met ingang van 1 Augustus geopend zal worden voor het publiek.

Op deze markt zijn, behalve vier vleeshallen waar vers vlees verkocht wordt, drie tafels met zes standplaatsen elk voor vers fruit en verse groenten en één tafel voor verse vis; het zich steeds uitbreidende aantal nieuwe woningen in deze wijk in aanmerking genomen, mag worden verwacht dat de verkoopsters van genoemde levensmiddelen een behoorlijke afzet voor hun waren zullen hebben.

CURAÇAO — SURINAME. 5—3.

Als scheidsrechter Visser om even over half vijf de elftallen oproept, stellen deze zich als volgt op:

Curaçao:

Grovell
Davelaar Atalida
Isidora Sentiago Leers Jr.
Pietersz Panneflek Pardo ? Barnabela
O
Stomp Naaldijk Lo-Ning-Hing Jr. H.
Nahar Lieuw-Sjoe
Lo-Ning-Hing Sr. M. Nahar Monkou
Ooft de Koop
Mau-A-Sam

Suriname:

Mau Asam, een half-speler, staat in het doel van Suriname.

Curaçao speelt met de wind mee en is direct al in de aanval. Suriname laat het echter hierbij niet, met het gevolg dat het spel al gauw tamelijk gelijk opgaat. Maar dan krijgt Panneflek de bal toegespeeld, en geeft een schot op het doel, dat keeper Mau A Sam laat glippen en leidt Curaçao met 1—0.

Even later, na een vrije schop op het Surinaams doel, waarbij de keeper de bal onvoldoende stopt, loopt Pietersz in en brengt de stand op 2—0 voor Curaçao.

Dan verwerkt Leers de bal corner, Lieuw Sjoe plaatst hem goed voor het doel, maar Grovell plukt de bal netjes uit de lucht.

Curaçao zet direct een aanval op, die een scrimage voor het Surinaams doel veroorzaakt, en door onhandig optreden van de Surinaamse doelman, wordt de bal voor de derde maal in het net gedeponeerd. 3—0.

Suriname is ontmoedigd door deze drie punten in haar nadeel, drie punten die door een middelmatige keeper alle drie buiten het doel waren gehouden!

Het spel verslapt nu met Curaçao in de meerderheid. Pietersz en Pardo verknoeien achtereenvolgens twee goede kansen door naast te trappen.

Suriname komt hierna goed opzetten met enkele aanvallen die niets uithalen. Het spel gaat nu weer gelijk op tot dat Bernabela de bal toegespeeld krijgt en een hard schot geeft, dat vlak langs de Surinaamse doelman het net invliegt. 4—0.

Stomp van Suriname, die inmiddels van plaats heeft verwisseld en nu rechts van plaats heeft verwisseld en nu rechtsbuiten speelt, breekt bij een Surinaamse aanval mooi door en geeft een goed schot in de hoek dat keeper Grovell te machtig is. 4—1.

Suriname speelt nu meer in de meerderheid en Stomp, die goed op dreef is, ziet kans voor de tweede maal te scoren met een schuine, lage bal die keeper Grovell helemaal verrast. 4—2.

Hierna is het spoedig rust.

Na de rust is Suriname direct in de meerderheid en zet goede aanvallen op. Bij één hiervan geeft Nahar van verre een mooie hoogbal, die keeper Grovell vangt, doch tegelijkertijd wordt hij omver gelopen door Naaldijk, en valt met bal en al in het doel. De scheidsrechter wijst naar het midden en zo is het 4—3.

Hierna is Curaçao weer meer in de aanval en na enig dralen van Ooft, weet Pietersz goed te scoren. 5—3.

Curaçao blijft het beste spel spelen, maar de Surinaamse achterhoede staat nu haar mannetje. Hierbij verricht Lo Ning Hing goed werk.

Verdere goals worden er niet meer gescoord, en als scheidsrechter Visser uitscheiden blaast, heeft Curaçao met 5—3 gewonnen.

Over het algemeen genomen, wogen de elftallen vrijwel tegen elkaar op. In de Curaçaose voorhoede zat echter meer verband dan in de Surinaamse. Met een goede keeper had Suriname zeker gelijk kunnen spelen.

J.S.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie,

Beleefd verzoek ik U onderstaand stukje in Uw veelgelezen blad te willen doen opnemen en dank U bij voorbaat voor de aan mij verleende plaatsruimte.

J.L.

Aangezien mij uw zeer onsportieve karaktereigenschappen bij ondervinding bekend zijn, zou het paarlen voor de zwijnen geworpen zijn, op uw ingezonden stuk in „La Union" d.d. 27 Juli j.l. in te gaan.

Alleen zou ik U de raad willen geven voortaan zulke ingezonden stukken te willen ondertekenen met: **„De Grootste opruier van de Surinaamse sportlui"**, aangezien u dan u zelf het **best** omschreven hebt.

Het is U bovendien aangeraden, eerst de Lagere School te doorlopen, ten einde de Hollandse taal iets beter machtig te worden.

L. S. Willems.

OLIE IN SURINAME.

Dezer dagen, zo lezen we in de Surinaamse West, kwam ons ter ore, dat het eerste stadium van het onderzoek naar Petroleum, afgelopen was. Dit onderzoek vanwege de Standard Oil Compagny is in Februari begonnen en sedert met grote activiteit voortgezet.

Wij wendden ons tot den vertegenwoordiger, den heer Dr. J. Burnett, die gaarne bereid bleek ons inlichtingen te verstrekken omtrent de stand van zaken.

Wij bleken echter wat hard van stapel te lopen, toen onze eerste vraag luidde: Good news?

Uit het antwoord begrepen wij, dat onderzoek naar petroleum een subtiel, tijdrovend werk is en men eerst na verschillende stadia iets positiefs kan zeggen omtrent de resultaten.

De heer Burnett zette ons dit als volgt uiteen: Het petroleum-onderzoek is verdeeld in drie stadia. Het eerste stadium, dat wij thans vrijwel achter de rug hebben, is een algemeen onderzoek, in vakterm bekend als recounsels.

Alle gegevens bij dit algemeen onderzoek verkregen, moeten zeer zorgvuldig worden bestudeerd, en zal het van de resultaten hiervan afhangen of tot het tweede stadium van het onderzoek zal worden overgegaan.

Het tweede onderzoek zal bestaan uit het verzamelen van meer gedetailleerde gegevens. De bestudering der cijfers in het eerste stadium verkregen zal waarschijnlijk enkele maanden duren. Gedurende deze tijd zal het onderzoekingswerk op de terreinen werden opgeschort. Er zijn nog enkele speciale onderzoekingen aan de gang, maar als geheel kan men zeggen, dat het eerste stadium van het onderzoek thans voltooid is.

Hier interrumpeerden wij den heer Burnett met de vraag: „Bedoelt U dat het onderzoek wordt stop gezet?".

Zijn antwoord luidde: Van stopzetting van het onderzoek is geen sprake. Het geldt hier een onderbreking van het geophysisch werk op de terreinen, voor het uitwerken der reeds verzamelde gegevens, waarna wij hopen, dat die gegevens aanleiding zullen geven tot verder onderzoek.

Het derde stadium is dat der doorboringen. Of daartoe reden bestaat, hangt natuurlijk af van de resultaten die de vorige onderzoekingen zullen opleveren.

Het onderzoek naar petroleum, deelde de heer Burnett ons verder mede, is een langdurig en moeilijk proces en het doel van het geophysisch onderzoek (eerste en tweede stadium) is om vast te stellen of de ondergrondse condities van die aard zijn, dat de waarschijnlijkheid van het voorkomen van petroleum kan worden aangenomen. Zoals gezegd, is het onderzoek in het eerste stadium bijna voltooid en zal de uiteindelijke ontdekking van petroleum afhangen van verdere onderzoekingen.

Hiermede namen wij afscheid van den heer Burnett.

Wij betuigden onze erkentelijkheid voor de verstrekte inlichtingen en spraken de hoop uit, hem spoedig weder te mogen zien in Suriname.

BARON RADERS EN DE LANDBOUW.

We hebben reeds eerder gewag gemaakt van de landbouwplannen, die Baron Raders, sinds 1836 gouverneur op Curaçao, hier wilde uitvoeren.

We wezen er ook op, hoe een zekere Van Lennep Coster in zijn boek „Aanteekeningen over mijn verblijf in de West Indiën" Amsterdam 1842 niets dan lof heeft voor dat ijveren.

Een ander geschiedschrijver, iets verder van de feiten staande, schreef rond 1882, over deze landbouwplannen van Baron Raders.

„Deze landvoogd toonde reeds zeer kort na zijn optreden, [illegible] Curaçao wel te menen. Op allerlei wijze trachtte hij de materiële welvaart [illegible] ontwikkeling onder de ingezetenen te doen herleven. Niet alleen [illegible] hij de inlandse nijverheid aan [illegible] de bewerking van meubelen, strohoeden, sigaren enz. te bevorderen, doch vooral tracht hij de landbouw op te beuren door winstgevende cultures in te voe-

Edmund Jacobsen en Familie

neemt langs dezen weg afscheid van zijn vrienden en kennissen, daar hij tot zijn spijt niet meer in de gelegenheid is hen persoonlijk vaarwel te zeggen.

a.b. MS. CARIBIA 4|8'|39.

ren. Na van het moederland vergunning te hebben verkregen, zond hij onderscheidene commissiën naar sommige Bovenwindse eilanden om berichten in te nemen betreffende de bereiding van aloehars, pitavlas, en omtrent andere culturen zo als het aankweken van Moringa, uit welker bonen de behenolie bereid wordt, de teelt van het conchenille-insect en het paragras. Ook werden door hem tot veredeling van de wol, in1837 uit Cadix enige merinos-schapen ingevoerd.

Vele zijner proefondernemingen mislukten, hoofdzakelijk van gebrek aan regen, doch sommige werden later uitgebreid en gaven uitkomsten boven verwachting. Doch ook hij ondervond spoedig, dat soms de beste bedoelingen miskend, gewantrouwd en tegengewerkt kunnen worden, vooroordeel tegen nieuwe culturen, droogte enz. noodzaakten hem veel te laten, wat hij voorgenomen was te doen. Dat Curaçao thans enkele uitvoerartikelen heeft zoals aloëhars en dividivi, is intussen aan hem te danken en hadde hij niet zoveel tegenkanting ondervonden en met zoveel moeilijkheden te kampen gehad, wie weet hoeveel meer Curaçao aan hem te danken zoude gehad hebben".

Een toch wel interessant getuigenis over pogingen van nu juist 100 jaar terug.

GESLAAGD.

Bij de familie J. H. Sprockel Nowindtstraat is bericht gekomen, dat hun dochter Gemma geslaagd is voor het examen Engels L.O.

Onze gelukwensen.

LORD DEMON.

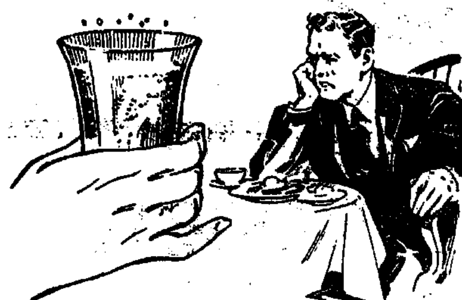
Lord Demon, de onoverwinbare, is het schitterend detective-spel in vijf bedrijven, dat a.s. Donderdag in „Roxy" zal gespeeld worden.

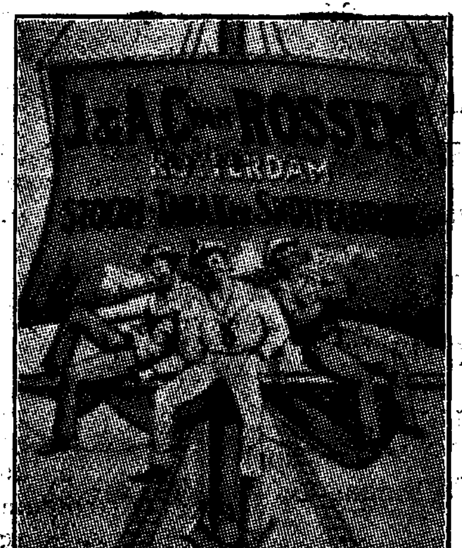
Drie volle uren, tot iets voor het einde, wordt men geboeid door de natuurlijk en vlot verlopende scenes, waarbij de vrolijke noten niet ontbreken.

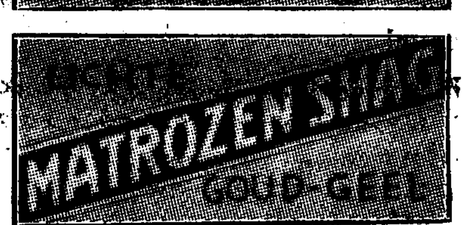
We hebben het stuk genoten in een kleine zaal met een klein toneel en vonden het jammer dat zo'n voortreffelijk stuk, dat voortreffelijk wordt gespeeld niet in een werkelijk theater te genieten was. Die wens zal nu in vervulling gaan. Iets fijns op toneelgebied valt op Curaçao maar zelden te genieten; dat verdient waardering en we verheugen er ons over dat de Sint Thomas Kring de hand heeft kunnen leggen op ons grootste theater. Daar zal het stuk eerst ten volle tot zijn recht komen. Nog meer als voorheen zullen we kunnen gnuiven van het bijtende, ja duivelse cynisme van Lord Demon die zo enig door de Heer Charles Debrot wordt vertolkt. En toch triomferen we mee als die geraffineerde gentleman-schurk, die bluft de onoverwinbare te zijn, eindelijk toch nog zijn meerdere heeft gevonden.

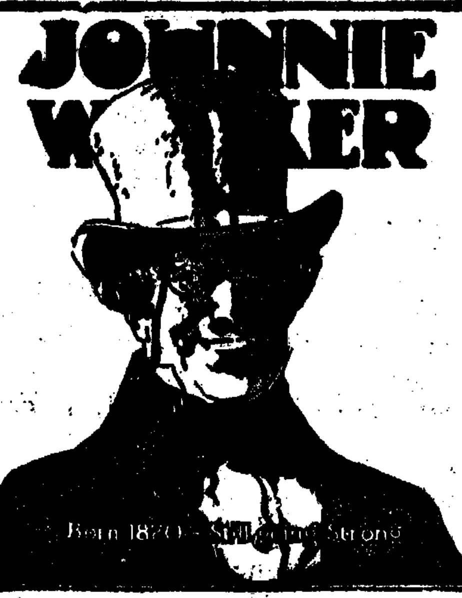
De commissaris van Politie (R. de Rooy) en zijn collega (J. van Koetsveld) spelen hun zakelijke rollen met veel verdienste. Naast Lord Demon heeft Lord Dunley, de meest markante rol. Deze deftige Engelse Lord (A. Hollander) die zich zo vreselijk dapper en doortastend wil voordoen, is een onverbeterlijke pantoffelheld en laat een hazehartje zien als het gevaar werkelijk nabij komt. Zijn spel boeit van het begin tot het einde. De bediende van de Commissaris en de vreselijk deftige bediende van Lord Dunley vervullen hun rol met grote toewijding.

Het vijfde bedrijf, waar we in het bovengezelschap van Lord Demon verzeild raken en waar we voor het eerst het frisse spel genieten van de vernuftige Fernow, die zelfs Lord Demon in de luren kan leggen, geeft weer een nieuwe bekoorlijkheid. Sounsport, die toch zo'n eenvoudige huiseigenaar leek, treffen we hier aan onder zijn rumoerige handlangers. Het is werkelijk een genot dit stuk mee te leven. We wensen de kranige spelers een uitbundig succes toe.

GODSDIENSTOEFENING VOOR R.K. MILITAIREN.

De maandelijkse H. Mis en gemeenschappelijke H. Communie voor de R. K. Militairen en Oud-Militairen der Militaire Politie en Koninklijke Marine zal paats hebben Zaterdag 5 Augustus a.s. in de Kapel op het Brionplein om 7 uur precies.

Allen, die niet door dienst verhinderd zijn, worden verwacht.

De Aalmoezenier.

DE HEINEKENS BROUWERIJ OP CURAÇAO.

In de financiële mededelingen van „De Tijd" lezen we nog enkele nadere bijzonderheden over de Heinekens Curaçaose Bierbrouwerij Mij.

Het Maatsch. Kapitaal groot ƒ 800.000.— is geplaatst en volgestort.

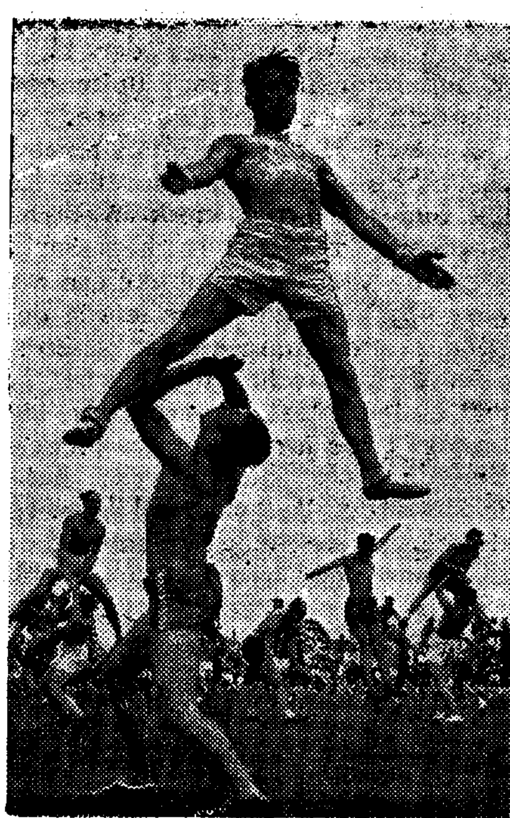
Tot leden van de Raad van Bestuur zijn benoed: mr. D. U. Stikker, Amsterdam, voorzitter Heineken's Bierbrouwerij Mij., en J. A. Correa, Willemstad, gedelegeerden, R. Gaston-Deyfes, Parijs, R. Vandervaeren, Leuven, E. Martijn, Willemstad en W. van Eyk leden.

Met het ms. „COLOMBIA" dat d.d. 6 Augustus alhier verwacht wordt, zullen de navolgende passagiers arriveren.

Mevr. M. Bruderlin, Fam. J. H. Mulder Drenth, Mej. H. Stadelmann, Fam. C. Schotborgh Forbes, Hr. W. C. I. H. C. Gijsen, Mevr. H. de Boer en 4 k., Fam. F. M. Thijssen, Hr. W. A. van der Beek, Hr. F. R. Garraux, Fam. J. A. R. Beaujon, Hr. J. Spierings, Hr. M. A. A. Juffermans, Fam. W. Meyer, Hr. P. M. Pluymers en echtg., Hr. J. W. C. Post, Hr. K. Lasdrager, Mevr. K. W. P. A. Sterk en kind, Hr. H. W. Gerding, Mej. A. G. Brader, Mej. M. Hirschfeld, Mej. P. Verhoef, Mej. G. Lammers, Hr. G. P. van Moorsel en echtg., Mej. M. J. Wagemaker, Mej. F. C. Wagemaker, Hr. J. de Waal, Fam. J. Seykens, Mevr. L. Rijsdijk en 2 k., Mej. E. van der Putten, Mej. J. M. Oosthuizen, Mej. C. D. Oosthuizen, Hr. J. A. M. Mulder en echtg., Hr. W. Mulder, Mej. H. A. Mulder, Mej. A. H. Mulder, Mej. J. B. Mulder, Hr. M. J. van Peinbroek, Hr. J. R. Stellinga, Hr. D. G. A. Stellinga, Hr. M. Everkes, Hr. M. van Oeveren, Hr. G. H. Gomes, Hr. J. C. Vermeulen, Hr. J. Kooyman, Hr. A. J. van Bork, Hr. T. G. Heysen, Hr. P. Marijs, Hr. H. van Staal, Hr. H. G. A. Knaap, Fam. G. M. Jurg, Mej. H. van der Klein, Mej. J. van der Veen, Hr. M. Klug, Fam. T. Jacobs, Fam. G. J. Stolk, Mej. M. H. Brinks, Hr. J. A. Mulder.

NIEUWE CONSUL VENEZUELA.

In het officiële Staatsblad van Venezuela van 21 Juli lezen we de benoeming van een nieuwe consul voor Curaçao in den persoon van Dr. Trino Baptista.

Te Stokholm werd van 20 tot 23 Juli een grote gymnasten-bijeenkomst gehouden, te herdenking van de honderdste sterfdag van de schepper der Zweedse gymnastiek, P. H. Ling. Ruim 1000 gymnasten uit 34 landen waren bijeen.

EMMASTAD.

VOETBALWEDSTRIJD.

Woensdag 2 Aug. te 4.30 n.m. voetbalwedstrijd tussen het Hollands en het Engels elftal. Terrein Rio Canario.

Opstelling Holl. XI-tal.

Aegenedt
(W'stad)
Verschoor Vogel
(Holl.) (Holl.)
v. Buuren de Wolf Goedhart
(Holl) (Asiento) (Asiento)
Kroon Voets Weyers Oostlander
(Asiento) (Holl) (Holl) (Asiento)
Clemens
(W'stad)

Reserves: van Rij (Holl), Bannekom (W'stad), Lablans (W'stad).

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag a.s. 3 Augustus 5e serie wedstrijd met de volgende opsteling:

WIT

v. Manen
Mevr. de Nieuwe De Boer
Mevr. Zaalberg Funke Meyeringh
Brelops v. Beveren Breedveld Bakker
Zaalberg

Reserves: Kogeler, Keegstra.

Geudeker Mevr. Brelops Lambij Kuipers Hartgers
Mej. den Boef Janknegt Mevr. Mourik Boekman
de Ridder Bunte
Soederhuizen

ROOD

Reserves: Mej. Struving, v. Gogh.

Aanvang 4.40 n.m. precies

Afschrijving slechts bij absolute verhindering te richten tot de Hockeycommissie (HH Funke, de Boer, Lambij).

DAMESBRIDGECLUB.

Woensdag 2 Augustus begint de nieuwe drive met vaste partner om de Schonegevel — Ameschot bekers.

De drive om de Asiento beker zal 9 Augustus aanvangen.

Dams, die aan beide of één dezer drives deel wensen te nemen, gelieven zich op te geven bij

Mevr. van Berkum, Huis 88
Mevr. Brepols, Huis 41 (tel. 342)

TE KOOP:

Enig meubilair (w.o. bureau-ministre, dressoir, kast, stoelen, tafels, etc.) en glas- en aardewerk.

Te bezichtigen
Woensdag en Donderdag
van 4—6 uur,
Negropont 4

TER OVERNAME:

Ledikant met matras ƒ 15.—
Keukentafel (groot) ,, 6.—
Rio Canario 334

TE KOOP:

Ford Sedan (4 deurs) 1935
Tel. 559, Isla.

ENGELAND'S OPKOMEN IN DE WEST.

Nadat Amerika eenmaal ontdekt was, heeft het nogal betrekkelijk lang geduurd voordat Albion belangstelling had voor de West.

Spanje had niet veel interesse getoond voor al die eilanden en eilandjes in de Caraïbische zee. Afgezien van de grote Antillën bevonden er zich maar weinig Spanjaarden op die eilanden, (op Curaçao bij de verovering door de Hollanders maar een 32), terwijl sommige eilanden niet eens verder door hen gekoloniseerd werden.

Daar was dus een prachtig gebied voor avonturiers, voor zeerovers, voor mensen die van wege burgertwisten, hun vaderland moesten verlaten.

Welnu, het eerste eiland wat enigszins definitief door de Engelsen bezet werd, is naar we menen Barbados, n.l. in het jaar 1629. Later Monserrat 1632, Antigua 1640, en dan een betere buit Jamaica 1655. Dit alles was de eerste tijd, de tijd van overrompelingen, zo waren het Engelsen die een aanval waagden op Porto Rico, Engelsen ook die Panama brandschatten, Maracaibo innamen. De Engelsen hebben zich echter daar niet kunnen vestigen, noch ook een eiland zo dicht bij de kust durven innemen, zoals de Hollanders, die Curaçao bezetten.

Engelsen schijnen samen met Hollanders ook een tijd op St. Cruz gewoond te hebben. Met de Denen hadden ze ruzie over het bezit van St. Thomas.

De achttiende eeuw was echter een eeuw, waarin veel meer bezittingen werden verkregen en dit vooral ten koste van Frankrijk. De grote Franse eilanden Martinique en Guadeloupe waren een tijd in het bezit van Engeland, maar bij de vrede van 1763 werd toch maar besloten die eilanden aan Frankrijk terug te geven. Doch Dominica, St. Vincent, Tobago, Grenada, etc., kwamen aan Engeland, een flinke buit dus toch wel. Ons St. Eustatius had intussen de macht van Engeland ondervonden en was grondig vernietigd. Nevis, St. Kitts en St. Christophorus waren in 1702 al bemachtigd. Trinidad kwam daar nog bij in het jaar 1801.

Men dient bovendien niet te vergeten, dat Curaçao, Aruba en Bonaire ook tot 1816 onder Engeland stonden, men heeft hier in het begin der vorige eeuw mooi huis gehouden. Daarbij komt nog Demerary op de kust, al ligt dat dan ook niet centraal. Zo die Engelsen eens alles gehouden hadden, wat ze zo in de loop der tijden in hun bezit hebben gehad, dan waren ze hier wel alvermogend geworden. Veel interessanter dan dit overzicht van Engeland's opkomen in de West is eens na te gaan, wat men moet zeggen van de Engelse kolonisatie hier. Wie weet een goed antwoord?

Mr. JOEKES NIET NAAR SURINAME.

Naar de Maasbode verneemt, heeft mr. A. M. Joekes wegens de politieke toestand afgezien van zijn voornemen deze zomer een studiereis naar Suriname te maken.

Als voorzitter der Vrijzinnig-Democratische Kamerfractie toch kon de heer Joekes in verband met de kabinetscrisis bezwaarlijk op 11 Juli naar Suriname vertrekken, terwijl uitstel van het vertrek tot een later tijdstip niet mogelijk is met het oog op de hervatting van de werkzaamheden der Kamer in September.

JONGEREN VOOR.

In een necrologie, gewijd aan de dood van Mr. Zimmerman, die op 70-jarige leeftijd overleed is, vertelt de Telegraaf over hem o.m. het volgende:

„Overigens treurde hij sedert lang niet meer over zijn ambteloos leven. „Lieden van mijn leeftijd", placht hij te zeggen, kunnen verdienstelijk werk doen als controleurs en adviseurs, maar de eigenlijke arbeid moet verricht worden door jongere krachten. Die hebben moed en die beginnen een taak met de overtuiging, dat zij haar eens votooid zullen zien." Jonge krachten, op de verantwoordelijke posten dat was het thema, dat bij ieder onderhoud met hem de spil van het gesprek vormde."

Deze inderdaad wijze levensregel van Mr. Zimmermann, welke in onze tijd, waarin het oude ineenstort en nieuwe begrippen en opvattingen baan breken, meer dan ooit waarde heeft, mocht de Telegraaf ook in haar beschouwingen over de Kabinetscrisis wel enigermate in toepassing brengen.

Ook daar zien we in haar diepste wezen een strijd van een frisse krachtige jongeren generatie tegenover mannen van 70, die nog leven in een tijd en sfeer, die geen waarde meer heeft.

Dr. Colijn is de 70 gepasseerd; de heer Slotemaker eveneens, de heer Patijn, een der prominente typen van een uitermate conservatief liberalisme, die door insiders wordt genoemd de kwaden genius van den heer Colijn in het kabinet, nadert de 70 reeds zeer dicht. De heer van Dijk wordt het volgend jaar 70. Minister Wilde was de 60 al gepasseerd. En nu wisten de liberale bladen te vertellen, dat Dr. Colijn moeite had gedaan een aantal oudere katholieken te krijgen, ter vervanging van de jongere die door hun frisheid en voortvarendheid hem, Colijn, slapeloze nachten hadden bezorgd.

En de personen van de nieuwe — nu al weer oud — ministers, waarmee Colijn de vorige week voor de dag kwam, maakte het vierde kabinet Colijn helemaal tot een ministerie van 70-jarigen, dat in deze tijd dan zo lekker een politiek had kunnen voeren, waarbij men achter alle feiten aanliep.

De Telegraaf, die met zo grote voldoening deze wijsheid van een groot man, als de heer Zimmerman vooral in de ogen van de Telegraaf was, nog eens naar voren brengt, vindt in deze dagen gelegenheid te over, om deze gedachte nader in toepassing te brengen.

En het is ook onze vaste overtuiging, dat het blad op de wijze meer het belang van Nederland en volk zou dienen, dan maar steeds door te gaan met het branden van wierook voor mannen, die volgens de mening van Dr. Zimmermann en blijkbaar ook van de Telegraaf hun tijd gehad hebben, maar die nu alleen maar als favoriet naar voren geschoven werden, omdat ze zo krachtig 't baanbrekend werk van katholieke jongeren zouden hebben kunnen saboteren.

VERSCHUIVING.

Tot voor kort droeg onze beschaving de Protestantse signatuur. Dit is niet meer geheel het geval. De toeneming van het aantal Rooms-Katholieken tengevolge van 't grote geboortecijfer (van de kinderen der eerste klasse der Lagere School zijn er bijna 45% geplaatst op R. K. lagere scholen; de vermeerderde politieke invloed, die maakt, dat sedert 1918 geen ministerie zonder katholieke ministers geregeerd heeft; de versterking van de economische invloed; de uitbreiding van het aantal kerken, kloosters en scholen; de intensieve deelneming aan elke tal van 't culturele leven; de gesloten eenheid tegenover de versplintering van het Protestantisme; de nauwelijks opvallende tactvolle wijze, waarop de leiding van het Nederlandse volk door het Rooms element geleidelijk wordt overgenomen zijn daarvan de oorzaken. — Opbouw.

DE WERKELOOSHEID IN NEDERLAND.

Uit de laatste gegevens van het Internationaal Arbeidsbureau te Geneve blijkt, dat Nederland van alle landen in Europa het slechtste werkeloosheidcijfer blijft behouden.

De percentages over de eerste helft van 1939 zijn:

België	17.6
Denemarken	11.7
Nederland	22.5
Zwitserland	9.4
Engeland	10.4
Zweden	10.1
Ver. Staten	10.9

Het bureau schrijft erbij dat Canada, Frankrijk, Luxemburg, Zwitserland en de Ver. Staten reeds gekomen zijn beneden het cijfer van 1929, Polen is gekomen op 't cijfer van 1929, terwijl Nederland nog 1.3% daarboven is.

Het is hoog nodig, dat er thans een nieuw ministerie komt, wat een andere richting in deze uitgaat, als de kabinetten Colijn.

IN SPANJE WERDEN 17.000 PRIESTERS VERMOORD.

Volgens de laatste berichten wordt ht aantal priesters, dat tijdens de burgeroorlog in Spanje vermoord werd door de kerkelijke autoriteiten geschat op 17.000.

DE ACTION FRANÇAISE UIT DE BAN.

Zoals onze lezers zullen weten, werd bij decreet van 29 Dec. 1926 de Fransche politieke partij de Action Française veroordeeld en het blad van deze partij op de Index geplaatst.

Bij schrijven van 20 Nov. 1938 aan Zijn H. Paus Pius XI z.g. bood het bestuur van de Action Française zijn onderwerping en vroeg daarbij terugtrekking van de veroordeling.

Deze aanvraag werd door de Congregatie van het H. Officie onderzocht en bij schrijven van 19 Juni 1939 werd door het bestuur ook een dergelijk schrijven gericht aan Paus Pius XII.

Bij decreet van 5 Juli werd de veroordeling teruggetrokken en het blad van de Index geschrapt.

Hiermede zijn dus ook de beide hoofdleiders Leon Dandet en Charles Maurras weer in de schoot der Kerk teruggekeerd.

MAG EEN DOKTER HONORARIUM ONTVANGEN VOOR EN ONGENEESLIJKE ZIEKTE?

Hoe vreemd het ook schijnt, wordt thans deze vraag in derde instantie voor den Hongaarsen rechter behandeld.

Er was n.l. een dokter van oplichting beschuldigd, omdat hij voor zijn diensten ,aan een ongeneeslijke patiënt verleend, 400 pengo in rekening had gebracht.

In eerste instantie werd de geneesheer tot 3 maanden gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij, aldus de uitspraak, had kunnen weten, dat de patiënt volgens de stand der huidige wetenschap, ongeneeslijk was.

De beschuldigde ging in hoger beroep en zeide in geweten verplicht te zijn alles te doen, zelfs dan, wanneer een zieke als opgegeven wordt beschouwd. Hier volgde vrijspraak.

De tegenpartij ging hiermede niet accoord en heeft de zaak voor de Curia gebracht. De Geneeskundige Raad, die geheel aan de zijde van den beschuldigde staat, heeft zich het proces aangetrokken, en zal bij de behandeling worden gehoord.

Ook in hoogste instantie wordt een vrijsprekend vonnis verwacht.

MISVERSTAND.

Bij den ouden Anderson kwam eens een zeer rechtschapen uitziend man, die een onhandige buiging maakte, bescheiden een lijst uit zijn binnenzak haalde en op zalvende toon sprak: „Neem me niet kwalijk, meneer Anderson, dat ik het waag U lastig te vallen en U in alle bescheidenheid vraag of U zo goed zou willen zijn, een gave te schenken voor zeer weldadig doel!"

„Wat bedoelt U?"

„Een kleine gave voor het tehuis voor ongeneeslijke drinkers."

„Dat moet toch wel heel erg zijn", mompelde Andersen bij zichzelf, „als je het drinken niet kunt laten". Toen stond hij op ,ging peinzend naar een kast haalde er een paar flessen uit en zei: „Wat hebt U liever voor uw dronkenlappen, oude brandewijn of rum?"

ALS NELSON DE RADIO HAD GEKEND.

Men heeft wel eens de vraag opgeworpen, wat bijvoorbeeld Caesar zou gepresteerd hebben, als er in zijn tijd vliegtuigen geweest waren, of wat Napoleon gedaan zou hebben, als hij met gemotoriseerde troepen had kunnen oorlogvoeren. Men kan daarover vrijelijk fantaseren. Wat er echter gebeurd zou zijn, als Engelands roemrijkste admiraal Nelson reeds een draadloze telegrafie ter beschikking gehad had, — dat leert ons een satyrisch gezegde van den afgevaardigde Sir F. Pole, die in een lezing over de grote politieke activiteit der Engelse regering o.m. zeide: „Nooit zou Nelson de slag bij Trafalgar hebben gewonnen, als er in zijn tijd draadloze telegrafie geweest was. Hij zou veel te vele telegrafische bevelen en tegenbevelen van Whitehall (de zetel der regering) hebben ontvangen."

EEN KALF AAN DE HAAK.

Een buitengewone vangst deed een Jutlandse hengelaar. Hij had niet bemerkt, dat achter zijn rug een kalf stond, dat met grote belangstelling zijn doen en laten volgde. Toen hij de hengelroede achteloos over zijn schouder zwaaide, zette de haak zich vast in de rug van het kalf. Het arme dier schrok zich bijna dood en ging er met een vaart vandoor gevolgd door den hengelaar, die zo hard hij maar kon achter het beest rende, omdat hij het zo min mogelijk pijn wilde doen en toch ook gaarne zijn hengelroede wilde behouden. Pas na een langdurige galop over velden en weiden, slaagde hij er in, zijn vangst van de angel te bevrijden.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Inzake de nieuwe kabinetscrisis wordt gemeld, dat Hare Majesteit de Koningin de voorziters van de Kamer en van de Senaat in gehoor ontving. Naar Aneta verneemt, valt voor Woensdag of Donderdag geen opdracht tot kabinetsformatie te verwachten, daar H.M. de Koningin na de voorzitters van beide kamers Jhr. Beelaerts van Blokland en daarna, Maandag en Dinsdag de voorziters van de kamerfracties zal ontvangen.

In politieke kringen wordt verwacht, dat de opdracht zal worden gegeven aan Dr. Deckers. Bij eventueel niet slagen, zal de opdracht waarschijnlijk worden verleend aan Ir. Albarda of den heer Joekes.

Dr. Groot heeft zijn intrek genomen in het Badhotel te Soestdijk. De verpleegsters komen Dindsdag in het paleis Soestdijk aan.

Reeds zijn maatregelen genomen om het grote nieuws zo spoedig mogelijk in den lande bekend te maken. In Hotel Trier zijn reeds telefooncellen aangebracht. De telefoonposten zijn betrokken. Ook in andere opzichten, o.a. met de versieringsplannen, ademen Soestdijk, Soest en Baarn weer de sfeer van een Oranje geboorte.

De beroemde schrijver Thomas Mann te den Haag is dezer dagen in Pulchi Studio door diverse kunstvereningingen begroet en verwelkomd.

De vierdaagse afstandsmarsen te Nijmegen zijn door 3719 personen volbracht. In totaal zijn er slechts 67 uitvallers.

Nieuwe Minister van Justitie; Graaf Gino Grandi, vroeger gezant te Londen is voor enige weken door Mussolini Minister van Justitie benoemd.

Te Bisley Engeland worden jaarlijks schietwedstrijden gehouden. Een der deelnemers in een zeer originele posiie.t

De zangeres Marion Anderson, die voor het Britse koningspaar zong, werd door Mrs Roosevelt onderscheiden.

De Pool beer in de dierentuin te Parijs gevoelt zich niet in zijn element in de laatste warme dagen.

DE „RIJKDOMMEN" DER VROEGERE SPAANSE KERK.

Tot een der hoofdargumenten der Spaanse linkse kringen tegen het Katholicisme in Spanje behoorde reeds vóór de 18e Juli 1936 (toen, zo men weet, de burgeroorlog begon tengevolge van de beestachtige misdaden van het rode gepeupel, waaraan de „wettige" regering van Spanje geheel de vrije hand liet en zij zichzelf dus buiten de wet plaatste) de bewering dat de Katholieke Kerk in Spanje onmetelijke rijkdommen zou hebben opgezameld en dat de Katholieke priesters in Spanje in blakende financiële welstand verkeerden, terwijl staat en volk ten gronde moesten gaan.

Herhaaldelijk is ook in het buitenland een verkeerde mening over de financiële draagkracht der Spaanse Kerk van eertijds en Hare inrichtingen verspreid. Ook wij hebben in dit blad die valse voorstellingen en beweringen weerlegd en tot de ware proporties teruggebracht. Nu heeft het Spaans-nationalistisch tijdschrift „Occident" opnieuw onlangs uitsluitsel over de ware financiale verhoudingen over de Kerk in Spanje tot aan het begin van de burgeroorlog gebracht.

Destijds kon men tot het jaar 1835 daadwerkelijk van rijkdommen der Spaanse Kerk spreken. Haar bloei mag daaraan misschien voor een deel te danken zijn geweest, doch de Spaanse Staat besloot toen van deze rijkdommen zoveel mogelijk af te tappen. Het gaat hier om de in het jaar 1835 doorgevoerde zogenaamde Desamortisatie van Mendizabal, welke de Kerk van vele bezittingen ontroofde. De toenmalige minister van financiën: Canga Arguelles, schatte het verlies, dat de H. Kerk door deze maatregelen leed, op 4.500 millioen peseta's (een peseta is 50 ct.). De volkseconoom Alvarez Guerra schat de waarde der geconfisceerde kerkelijke goederen nog hoger, daar deze op het eind der 19e eeuw een winst van 2.600 millioen peseta's afwierpen.

Daarna was het vraagstuk der Kerkelijke eigendommen en de scheiding van de Staat nog lang niet afgesloten. Reeds in het jaar 1885 hadden opnieuw inbeslagnemingen van goederen in de zogenaamde „dode hand" plaats en in de jaren 1859 en 1860 moest de H. Kerk nog meer eigendommen afstaan. Vanaf die tijd, dus rond 80 jaren, was de Spaanse Kerk volslagen arm! Zij behield nog slechts de voor de uitoefening van de Godsdienst noodzakelijke gebouwen, de Bisschoppelijke resdenties, zomede de parochiewoningen met hare tuinen. Domeinen en grote landerijen bezat de H. Kerk niet meer! Wat de eigendommen der kloosters aangaat, deze beperkten zich slechts tot de gebouwen der Orden en ook hiervan werd een gehele rij door de Staat in beslag genomen en verkocht.

Tegenprestatie van de Staat.

Bij wijze van tegenprestatie voor de onteigening der grote Kerkelijke bezittingen verplichtte zich de Staat tot 2 dingen: ten eerste tot afstanddoening van een aantal rentegevende Staatsschuldbewijzen en ten tweede tot onderhoud van de clerus en instandhouding der middelen voor de uitoefening van de Godsdienst.

Wat nu de eerstgenoemde verplichting aanbelangt, daaraan heeft de Staat zich nimmer gehouden! In sommige gevallen betaalde hij weliswaar de rente der betrokken schuldbewijzen, maar in zeer vele gevallen ook dèze niet. En wat aangaat de tweede verplichting, stelde de Staat een zogenaamd Kerkelijk budget vast. Maar dit budget bleef steeds ontoereikend, ja belachelijk klein. Mendizabal zelf verklaarde reeds in het jaar 1837 dat de instandhouding van de Godsdienst en het onderhoud van de clerus in Spanje een som van 380 millioen peseta's per jaar eiste. Het door de Staat vastgestelde budget echter bedroeg in het jaar 1931, het jaar waarin het zijn grootste omvang verkregen had, slechts de totaal som van... 66.984.000 peseta's! Deze som was als volgt verdeeld: voor de bouw en restauratie van kerkgebouwen 602.000 peseta's; daarvan ontving ieder Diocees rond 10.000 peseta's. Voor het gezamenlijk onderhoud van seminaries in totaal, dus ook de gebouwen, het onderhoud der professoren, de bibliotheken en de stipendiën 1.653.000 peseta's.

Voor de Spaanse clerus (zowel de parochie-geestelijken als voor de clerus aan de kathedrale kerken) waren 53.648 peseta's uitgetrokken. De inkomsten der afzonderlijke priesters waren als volgt vastgesteld: een kanunnik aan een kathedrale kerk ontving 3.600 peseta's per jaar; een parochiepriester van de derde graad ontving 2171, een idem van de tweede rang 1939 en een priester bij de aanvang zijner priesterlijke werkzaamheden 1742 peseta's. Voor den coöperator waren 1500 peseta's uitgetrokken. Volgens dit schema werden ook de overige leden van de clerus betaald. Deze bedragen zijn waarlijk buitengewoon bescheiden en in ieder geval veel geringer dan in andere Staten.

De Kerk en de Republiek.

Met deze geringe financiële sterkte trad de Spaanse Kerk in de republiek. Reeds vanaf het begin beijverden zich de machtshebbers van het republikeinse regiem, wier linkse georiënteerdheid bekend is, het aanzien der H. Kerk te ondermijnen en Haar buitengewone rijkdommen te verwijten. Reeds vanaf October 1931 had de Ministerraad een besluit geslagen waardoor het Kerkelijk budget verder sterk ingekrompen en besnoeid werd. In het jaar 1932 werd de nieuwe republikeinse wetgeving afgekondigd. Deze leidde de volkomen onteigening in. Artikel 26 stelde de algehele afschaffing van het kerkelijk budget vast, waarbij als uiterste termijn twee jaren werden toegestaan. Bereids in het budget voor het jaar 1933 werden de gezamenlijke verplichtingen van de Staat tegenover de geestelijkheid voor onwerkzaam verklaard. slechts die priesters die het 50ste levensjaar overschreden hadden, zagen een kommervolle rente van 500 peseta's per jaar verzekerd.

Nog in hetzelfde jaar 1933 vaardigde de republiek de beruchte wet tegen de confessies en de religieuze Orden uit, welke het gezamenlijke Kerkelijk bezit, dat nog overgebleven was, onder Staatsdwang plaatste en tot openbaar eigendom der natie verklaarde. Door deze onteigeningswet werden alle kerken en kapellen, de Bisschoppelijke residenties en de parochiehuizen met hunne tuinen, de seminaries, alsmede alle overige gebouwen getroffen die ergens, waar dan ook in het gehele land, voor de Katholieke Godsdienst dienden.

Verzachting der bepalingen.

Toen in het jaar 1934 de leider der Katholieke Volksactie Gil Robles in de coalitieregering-Lerroux werd opgenomen, werd de hardheid dezer bepalingen op zekere punten verzacht. De 4de April 1934 vaardigde de regering een wet uit, krachtens welke de in volle uitoefening van hun beroep zijnde priesters, mits zij sedert 11 December 1931 werkzaam waren, met Staatsambtenaren gelijkgesteld werden en aanspraak verkregen op tweederde gedeelte van hun tevoren vastgesteld inkomen, dat hun in het jaar 1931 was toegekend. Gelijktijdig werd echter bepaald, dat het gezamenlijk Kerkelijk budget slechts 16 millioen peseta's mocht bedragen! Deze som was niet eens toereikend het tweederde gedeelte van de inkomsten van het jaar 1931 uit te betalen. Voor het onderhoud der kerken, voor visitatie, seminaria enz. bleef niet één peseta over! Daar de middelen zo besnoeid waren, moest een nieuwe verdeling van de inkomsten der geestelijken vastgesteld worden. De proost van een kathedraal kapittel ontving voortaan derhalve 1665 peseta's per jaar, een kanunnik 1376, indien hij echter slechts eershalve benoemd was, een bedrag van 1231 peseta's. Een wereldgeestelijke ontving in de stad 724, op het land 732 peseta's jaarlijks. Een beneficiaat ener collegiale kerk ontving 579; een coöperator 579,43 peseta's. Volgens dit schema werden verder die Ordensgeestelijken betaald, die als zieleherder ener incorporatieve parochie werkzaam waren, echter was het voornemen hun inkomen nog meer in te krimpen.

Zo was het dus met de verhoudingen wel treurig gesteld. Een priester, die zich 50 jaren onafgebroken aan de zielzorg had gewijd, kreeg een aalmoes — pardon: beloning heet het! — van 72 peseta's per maand, dus nog minder dan f 40.—. Men kan waarlijk niet zeggen dat de Spaanse kerk rijkdommen opgezameld had of dat Haar dienaren in weelde baadden. Het is derhalve niet meer dan een zaak van wedergoedmaking van een onrecht, indien de nationaal-Spaanse regering er thans toe overgaat ook de financiële verhoudingen der Katholieke Kerk en van den clerus op een wijze te regelen, welke met de behoeften van het Spaanse volk evenzeer overeenstemt als met de waardigheid der H. Kerk en die Harer priesters.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 3—0.
Atlantico — Willemstad (niet doorgegaan).

INSCHRIJVINGEN: M.S.V. W. J. de Ruijter
SPARTA P. Leander
S.U.B.T. J. C. Francisca
TRANSVAAL A. Vianen.
WILLEMSTAD H. v. Woudenberg, A. Advokaat, A. Kraayenveld, C. Advokaat.

AFSCHRIJVEN: M.S.V. B. Lulofs.
ARSENAL J. de Leon, R. R. Semeleer.
TRANSVAAL L. Faverey, R. Willems.

Tot voorzitter van de V.V. Transvaal is gekozen R. v. Hoop.

STAND VAN DE COMPETITIE 1939

A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.

RES.A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Jong Holland 1	4	4	0	0	16	3	8	2.—
Atletico 1	2	2	0	0	8	1	4	2.—
Feyenoord 1	1	1	0	0	3	2	2	2.—
S.U.B.T. 1	4	3	1	0	15	3	7	1.75
Scherpenheuvel 1	4	2	0	2	13	8	4	1.—
R.C.C. 1	2	1	0	1	3	2	2	1.—
Volharding 1	3	1	0	2	6	5	2	0.66
Asiento 1	5	1	1	3	4	15	3	0.60
Transvaal	4	1	0	3	6	13	2	0.50
Hollandia 1	4	0	2	2	1	9	2	0.50
Hercules 1	3	0	0	3	0	15	0	0.—

RES.A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
SU.B.T. 2	3	3	0	0	16	0	6	2.—
Jong Holland 2	3	3	0	0	12	1	6	2.—
Scherpenheuvel 2	2	2	0	0	5	1	4	2.—
Asiento 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
R.C.C. 2	2	1	0	1	3	3	2	1.—
Transvaal 2	2	0	0	2	2	4	0	0.—
Volharding 2	1	0	0	1	0	4	0	0.—
Hercules 2	2	0	0	2	0	6	0	0.—
Atletico 2	2	0	0	2	0	6	0	0.—
Feyenoord 2	2	0	0	2	0	14	0	0.—

B-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Jong Curaçao	3	3	0	0	6	0	6	2.—
Sparta	2	2	0	0	3	0	4	2.—
Hilversum	2	1	0	1	6	3	2	1.—
Willemstad	2	1	0	1	2	3	2	1.—
Atlantico	1	0	0	1	0	1	0	0.—
Arsenal	2	0	0	2	1	4	0	0.—
D.C.C.	1	0	0	1	0	1	0	0.—

JUNIOR-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Hercules	1	1	0	0	7	0	2	2.—
S.U.T.B.	1	1	0	0	3	0	2	2.—
Tropials	1	0	0	1	0	3	0	0.—
Volcania	1	0	0	1	0	7	0	0.—

De vereniging M.S.V. heeft zich teruggetrokken uit de competitie B- klasse, wegens gebrek aan spelers.

SCHOOLWEDSTRIJDEN TER VIERING HEUGELIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.
Algemeen Programma

MUNDO — NOBO.

Zaterdag 3 Augustus.
II 4 — 4.45 u. n.m. Onderklassen St. Thomascoll. — Hendrikschool
d. 5 — 5.45 u. n.m. L.S. W. b. — Winnaar c.
Woensag 9 Augustus.
4 — 4.45 u. n.m. Kopklassen St. Thomascoll. — Hendrikschool
I 5 — 5.45 u. n.m. Onderklassen Schroedersch. — Albertuscoll.
Zaterdag 12 Augustus.
4 — 4.45 u. n.m. Kopklassen St. Thomascoll. — Schroedersch.

FINALES: MUNDO — NOBO.

Vrijdag ???????
3 — 3.35 u. n.m. Ambachtscholen..
3.40 — 4.15 u. n.m. Onderkl. MU.L.O Winnaar I — Winnaar II.
4.20 — 4.55 u. n.m. L.S. Winnaar a — Winnaar d
5.00 — 5.35 u. n.m. Kopklassen M.U.L.O.

ALGEMENE BEPALINGEN:

Behalve de bepalingen die reeds zijn aangegeven bij het eigen wedstrijdstrijd-program, gelden nog de volgende:

De elftallen die op een zekere datum moeten spelen, kunnen gedurende die week tot **uiterlijk kwart over vier** op MUNDO NOBO oefenen.

Beslissingen van de scheidsrechter gedurende de wedstrijden zijn absoluut bindend; beslissingen van organisatorische aard kunnen allen genomen worden door en door het Sub-Comité aangewezen persoon; diens beslissingen zijn bindend.

Bij de wedstrijden zal er steeds koud drinkwater aanwezig zijn.

In verband met de beperkte tijd zal het elftal dat om welke reden dan ook niet aanwezig is of opkomt met minder dan 8 spelers, de wedstrijd met 2—0 verliezen.

WEDSTRIJD PROGRAMMA VOOR DE WILHELMINA BEKER EN TER VIERING HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

Mundo Nobo

6 Aug. 1939:	Oefenwedstrijden	Punda — Otrabanda (P. Tuin)		
	Landenwedstrijd	Engeland — Portugal (H. Rog)		*
10 Aug. 1939:	Landenwedstrijd	Curaçao — Engeland (G. Visser)		
13 Aug. 1939:	Landenwedstrijd	Curaçao — Holland (Oehlers)		
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	Jong Curaçao — Arsenal (B. L. Dijk)	(a)	*
20 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (P. Tuin)	(E)	
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	D.C.C. — Willemstad (L. Casper)	(c)	*
27 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Winnnaar E. — Winnaar F. (Oehlers)	(H)	
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	Winnaar b — Winnaar c (H. Rog)	(e)	*
31 Aug. 1939:	Finale Wilh. beker	Winnaar H — Winnaar I (P. Tuin)		

?? ?? ?? ?? Finale Landenwedstrijden om 4.30 p.m.
?? ?? ?? ?? Finale K. w.v.d. B-klassen om 3.00 p.m.
Winnaar d — Winnaar e

Rio Canario

2 Aug. 1939:	Landenwedstrijd	Engeland — Holland (P. Tuin)		
13 Aug. 1939:	Landenwedstrijd	Suriname — Portugal (G. Visser)		
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	Sparta — Volcania (H. Rog)	(b)	*
20 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	S.U.B.T. 1 — Asiento 1 (Oehlers)	(G)	
	Wilhelmina beker	Hollandia 1 — Atletico 1 (A. Jesurun)	(F)	
27 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Winnaar G. — Winnaar D. (G. Visser)	(I)	

Scherpenheuvel

20 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Hercules 1 — Feyenoord 1 (G. Visser)	(D)	
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	Atantico — Winnaar a	(d)	*

Bij gelijke stand van de knockoutwedstrijden volgt het nemen van drie penalties. Is de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Opstelling der elftallen voor de Punda — Otrabandawedstrijd:

PUNDA:

Grovell (SUBT)
Davelaar (Feij) — Rosina (Scher.)
M. de Castro (SUBT) — Thodé (Scher.) — M. Hernandez (Feij)
Gerancisca (Feij.) — Pietersz (SUBT) — E. Nahar (Scher.) — Oostlander (Asiento) — Bernabela (Feij.)

Reserves: Salcedo (SUBT), Bakhuis (SUBT), F. Jansen (Feij.), V. Evertsz (SUBT), Illario (SUBT).

O

Reserves: Laken (RCC), H. Royer (J. Holand), L. Willems (RCC), Meulens (RCC), Naaldijk (Transvaal, C. Prince (RCC).

Rondijk (Volh.) — Suarez (RCC) — G. Pardo (J. Hol.) — Panneflek (RCC) — Hudson (RCC)
H. Leers — A. Sentiago — L. B. Isidora
E. Atalida (Herc.) — M. Pardo (J. Hol.)
Senior (J. Hol.)

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78.

HET BESTUUR.